

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Znojmě rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Lenkou Krčálovou jako samosoudkyní ve věci

žalobců:

- a) , narozený
bytem , 159 00 Praha 16 - Velká Chuchle
- b) , narozený
bytem , 150 00 Praha 5-Radlice
- oba zastoupeni Mgr. Martinem Dolečkem, advokátem advokátní kanceláře KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.,
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4-Nusle

proti

žalované:

Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO: 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Páskem, Ph.D.
sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1

o nahrazení projevu vůle

takto:

- I. Soud nahrazuje projev vůle žalované uzavřít s a) žalobcem právní mocí tohoto rozsudku následující smlouvu o bezúplatném převodu pozemků:

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Bauerová.

CUZK 100012086248

Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO: 013 12 774, sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, PSČ 130 00

(dále jen „Převodce“)

a

, r.č.: , bytem

Praha 16 – Velká Chuchle, PSČ 159

00

(dále jen „Nabyvatel“)

uzavírají podle ust. § 11a zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, v platném znění (dále jen „zákon o půdě“) tuto:

Smlouvu o bezúplatném převodu pozemků:

1.

Převodce vlastní pozemek parc. č. 4989 v katastrálním území Břežany u Znojma, obec Břežany, uvedený pozemek je zapsán na LV č. 10002 v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Znojmo.

2.

K uspokojení restitučního nároku Nabyvatele touto smlouvou Převodce převádí bezúplatně na Nabyvatele ideální 1/2 spoluvlastnického podílu k parc. č. 4989 v katastrálním území Břežany u Znojma, obec Břežany, a Nabyvatel tento pozemek přijímá do svého vlastnictví.

3.

Hodnota převáděných pozemků je stanovena dle ust. § 11a zák. 229/1991 Sb. ve spojení s vyhl. č. 182/1988 Sb. na základě znaleckého posudku, který splňuje náležitosti ustanovení § 127a občanského soudního řádu.

II. Soud nahrazuje projev vůle žalované uzavřít s b) žalobcem právní mocí tohoto rozsudku následující smlouvu o bezúplatném převodu pozemků:

Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO: 013 12 774, sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, PSČ 130 00

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Bauerová.

(dále jen „Převodce“)

a

, r.č.:

, bytem

, Praha 5 – Radlice, PSČ 150 00

(dále jen „Nabyvatel“)

uzavírají podle ust. § 11a zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, v platném znění (dále jen „zákon o půdě“) tuto:

Smlouvu o bezúplatném převodu pozemků:

1.

Převodce vlastní pozemek parc. č. 4989 v katastrálním území Břežany u Znojma, obec Břežany, uvedený pozemek je zapsán na LV č. 10002 v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Znojmo.

2.

K uspokojení restitučního nároku Nabyvatele touto smlouvou Převodce převádí bezúplatně na Nabyvatele ideální $\frac{1}{2}$ spoluvlastnického podílu k parc. č. 4989 v katastrálním území Břežany u Znojma, obec Břežany, a Nabyvatel tento pozemek přijímá do svého vlastnictví.

3.

Hodnota převáděných pozemků je stanovena dle ust. § 11a zák. 229/1991 Sb. ve spojení s vyhl. č. 182/1988 Sb. na základě znaleckého posudku, který splňuje náležitosti ustanovení § 127a občanského soudního řádu.

III. Žalovaná je povinna zaplatit a), b) žalobcům do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náklady řízení ve výši 44 609,40 Kč, k rukám právního zástupce žalobců Mgr. Martina Dolečka.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 20. 2. 2017 se žalobci domáhali vydání rozhodnutí, kterým bude za žalovanou nahrazen projev vůle k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemků mezi žalovanou a žalobci, konkrétně pozemku parcela číslo 4989 v k.ú. Břežany u Znojma, s tím, že každý z žalobců nabude na základě uzavřené smlouvy spoluvlastnický podíl $\frac{1}{2}$. K odůvodnění uvedli, že jsou osobami oprávněnými ve smyslu příslušných ustanovení zákona o půdě, vznikl jim nárok na vydání náhradních pozemků a jejich restituční nároky doposud nebyly uspokojeny, nárok na vydání nemovitého majetku původně uplatnili žalobce b), právní předchůdce žalobce a),

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Bauerová.

který již zemřel, a , každý z nich na spoluvlastnický podíl 1/3, rozhodnutím Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1841/92 ze dne 31. 3. 2005 bylo určeno, že se jim nevydávají pozemky číslo 771, 798, 815, 843, 845 a 851 podle Pozemkového katastru, všechny v katastrálním území Velká Chuchle, že oprávněné osoby mají nárok na vydání náhradních pozemků či na finanční náhradu, každý z nich ve výši 1/3 spoluvlastnického podílu na nevydaných pozemcích, rozhodnutím Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Praha, č.j. PÚ 1841/92/1 ze dne 14. 11. 2014 bylo určeno, že se jim nevydávají pozemky číslo 917, 918 a 922, podle Pozemkového katastru všechny v katastrálním území Velká Chuchle a Lahovice, a že oprávněné osoby mají nárok na vydání náhradních pozemků či na finanční náhradu, žalobce a) ve výši spoluvlastnického podílu 15/216 a b) žalobce ve výši spoluvlastnického podílu 1/3. Rozhodnutím Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 6. 1. 2015, č.j. PÚ 1841/92/3 bylo určeno, že se žalobcům nevydávají pozemky číslo 688, část parcely číslo 852, 865, 876, 906 a 918, podle Pozemkového katastru všechny v katastrálním území Velká Chuchle a že oprávněné osoby mají nárok na vydání náhradních pozemků či na finanční náhradu, žalobce a) ve výši spoluvlastnického podílu 15/216 a b) žalobce ve výši spoluvlastnického podílu 1/3, a) žalobce dokládal předloženými listinnými důkazy, že je právní zástupce , zemřelého dne , na základě následně vydaných dědických rozhodnutí.

2. Dne 5. 3. 2012 Obvodní soud pro Prahu 5 pod č.j. 35 C 233/2005-299 vydal rozsudek, kterým žalobě částečně vyhověl a určil, že každý ze žalobců je vlastníkem id. 1/3 pozemků parcela číslo 764/6, 794/7, 766/46 a 807/3 v katastrálním území Velká Chuchle, Městský soud v Praze jako soud odvolací dne 21. 2. 2013 změnil původní rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 tak, že rozhodl, že žalobci jsou podílovými spoluvlastníky každý id. 1/3, potvrdil toto spoluvlastnictví jen ohledně pozemku parcela číslo 794/7 v k.ú. Velká Chuchle a dále rozhodl odvolací soud, že ostatní pozemky nejsou ve vlastnictví žalobců. Žalobcům vznikl rozhodnutím Pozemkového úřadu za nevydané pozemky nárok na vydání náhradních pozemků vůči České republice, výši nároků je žalovaná povinna stanovit v souladu s § 28a zákona o půdě, žalovaná doposud své povinnosti nesplnila, nárok řádně neocenila, na nároky žalobců neplnila ničeho a je v prodlení s plněním svých závazků. Žalovaná nebyla po dobu téměř čtvrt století schopna zajistit u žalobců správní rozhodnutí o jejich nároku, původní oprávněná osoba : se konečného výsledku nedožil, zemřel pro vysoký věk v roce 2008 po 16 letech marného čekání na vydání rozhodnutí, délka restitučního řízení 18 let je zcela nepřiměřená, ani po 18 letech není restituční řízení ukončeno, žalovaná postupovala liknavě, soudy v restituční kauze konstatovaly, že celková délka řízení přesahující 21 let je neúměrně dlouhá a lze ji označit za extrémní, v dosavadním průběhu byla porušena zásadní práva žalobců, řízení v délce 22 let je extrémně dlouhé, u žalobců došlo k porušení jejich práva na spravedlivý proces, žalovaná si při posuzování nároku žalobců počíná liknavě, za situace, kdy o nároku žalobců bylo rozhodnuto s konečnou účinností tak, že se jim odňatý majetek nevydává, mají žalobci snahu získat adekvátní náhradu, která jim podle zákona o půdě náleží, výše restitučních nároků, respektive ocenění pozemků žalovaná stanovila tak, že ke dni 4. 7. 2016 činí u a) žalobce částku a u b) žalobce částku Kč, žalovaná výši restitučního nároku žalobců dovozuje z ocenění pozemků jim nevydaným, avšak nevydané pozemky oceňuje jako nestavební, neboť naprosto nezohledňuje jejich stavební charakter v době odnětí komunistickým režimem, žalobci s takovým postupem zásadně nesouhlasí, jedná se o stavební pozemky a musí být tedy řádně oceněny, žalobci vedli intenzivní jednání se zástupci Pozemkového fondu, zejména ve věci nesprávného ocenění jejich restitučních nároků, veškerá jednání však byla bezvýsledná, příkladmo se uvádí schůzky konané 19. 11. a 22. 12. 2014, 12. 1., 4. 2., 26. 3., 6. 5. a 30. 6. 2015. Žalobcům do dne podání žaloby nebylo zajištěno řádné ocenění jejich restitučního nároku, žalovaná postupuje v rozporu s právní úpravou, přenáší povinnost zajistit řádné ocenění na oprávněné osoby. Všechny tyto skutečnosti svědčí o liknavosti a neochotě žalované situaci vůči žalobcům racionálně řešit, brání v efektivním uplatňování restitučních nároků, žalovaná restituční nároky nevyčíslila správně, vinou žalované se

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Bauerová.

žalobci nemohli a ani nemohou řádně zúčastňovat veřejných nabídek pozemků pro oprávněné osoby podle zákona o půdě, žalobci přesto pozorně sledovali nabídku pozemků ve veřejných nabídkách vyhlašovaných žalovanou, nabídku pozemků, které by bylo možné považovat za adekvátní náhradu za pozemky žalobců, byla naprosto nedostatečná, žalovaná zařadila do veřejných nabídek pozemků pro oprávněné osoby na území hlavního města Prahy od roku 2006 – 2015 pouze 66 pozemků, v 19 případech se jednalo o pozemky, jejichž nabídková cena byla do 1 000 Kč, a dále žalovaným bylo nabídnuto celkem 16 pozemků, jejichž nabídková cena byla do 10 000 Kč, ve 35 případech ze 65 pozemků nabízených na území hlavního města Prahy se jednalo o pozemky zcela neodpovídající plnění na restituční nároky žalobců. Celková hodnota shora uvedených pozemků činila 79 991,15 Kč, ani převod všech těchto pozemků by nestačil k saturaci celkového nároku žalobců, žalovaná realizovala za necelých 10 let svého působení na území hlavního města Prahy převod pouze celkem 14 pozemků, které by byly adekvátní k vypořádání restitučních nároků žalobců, žalobci odkázali na judikaturu Nejvyššího soudu s tím, že nabídka pozemků byla z hlediska kvantitativního i kvalitativního krajně omezená, což legitimizovala úvahu, že po oprávněné osobě předchází účast ve veřejných nabídkách nebylo možné spravedlivě požadovat, neboť by jej prostřednictvím vydání odpovídajícího náhradního pozemku nemohla dosáhnout. Žalobci se snažili dbát práv, účastnit se veřejných nabídek pozemků, avšak bezúspěšně, příkladmo žalobci uvádějí žádost a) žalobce o převod pozemku v k.ú. Zbraslav, žádost b) žalobce o převod pozemků ve Zbraslavi a v k.ú. Sokolnice a žádost a) žalobce o převod pozemků v katastrálním území Horní Benešov podle veřejných nabídek, žalobci se nemohli dříve řádně zúčastňovat veřejných nabídek pozemků podle zákona o půdě s ohledem na skutečnost, že řízení před příslušným Pozemkovým úřadem trvalo 22 let. K liknavému přístupu žalované svědčí nepřiměřeně dlouhá doba řízení před Pozemkovým úřadem, v průběhu tohoto řízení právní předchůdce a) žalobce dokonce pro vysoký věk zemřel, nepřiměřeně dlouhá délka soudního řízení o nápravě vadného rozhodnutí Pozemkového úřadu v trvání 8 let, neschopnost žalované zajistit žalobcům správné ocenění jejich restitučního nároku a nemožnost domoci se náhradního pozemku podle § 11a zákona o půdě, přestože se žalobci aktivně účastnili veřejných nabídek. Žalobci se po celou dobu snažili řádně prokázat stavební charakter odňatých pozemků, původní vlastníci pozemků, které přešly na stát v 50. – 70. letech minulého století, konkrétně dekretem o vyvlastnění a následně uzavřenými kupními smlouvami, které byly nepochybně uzavřeny v tísní a za nápadně nevýhodných podmínek. Pozemky byly v těchto případech oceňovány vždy jako pozemky stavební, a to podle účelu, k němuž sloužily a měly sloužit, žalobci poukázali na investiční úkoly schválené Ministerstvem zemědělství, kdy již v roce 1954 byly Státním závodistištěm v Praze předkládány návrhy výhledového plánu pro výstavbu dostihové dráhy a hospodářských i jiných budov ve Velké Chuchli, vyvlastňovací řízení proběhlo ve prospěch další výstavby a provozu areálu závodistiště, pro účely výstavby a rekonstrukce tohoto závodistiště probíhala řada vyvlastňovacích řízení. Z rozhodnutí o vyvlastnění vyplývá, že vyvlastňované pozemky byly pojaty do areálu závodistiště, jehož další výstavba byla zahrnuta do výhledového plánu druhé pětiletky, tyto pozemky pak byly v následujících letech opravdu zastavěny dalšími stavbami závodistiště a právě z důvodů zastavěnosti pozemků původními a nově vybudovanými stavbami nebyly žalobcům vydány, v rámci zmíněných řízení bylo prokázáno, že dostihy byly prokazatelně na dostihovém závodistišti pořádány již od roku 1906, závodistiště provozoval Český závodní spolek, Český žokej klub měl propachtováno od vlastníků rozhodující plochu, na níž se závodistiště nacházelo, závodní dráha existovala v roce 1942 přibližně ve stejném rozsahu jako dnes, v areálu se nacházelo minimálně 18 stavebních objektů sloužících jako příslušenství závodistiště, v roce 1950 bylo povoleno užívání cílové a startovací věže na pozemku ve vlastnictví Československého dostihového spolku, v roce 1956 požádalo Státní závodistiště Praha o rozšíření uvedeného stavebního obvodu, za účelem umístění dalších 6 stájí, a výstavby tehdejšího KNV v Praze návrhu vyhověl, dále v roce 1957 byl určen 11. stavební obvod pro rozšíření Státního závodistiště, mj. na pozemkových parcelách číslo podle PK 798/1, 815/1, 2, 843/1, 2, 845/1, 2, 851/1, 2, 3, 4, vše v k.ú. Velká Chuchle, v období 1970-76 byly v areálu dostihového

závodíště povoleny stavby padoku, stupni vítězů a další práce, na základě kterých došlo k rozšíření závodíště, majetek byl protizákonně odebrán právním předchůdcům žalobců za komunistického režimu, majetek nebyl právním nástupcům vrácen, a to právě z důvodů zastavenosti pozemků sportovištěm – závodíštěm ve Velké Chuchli.

3. Žalobci poukázali na závěry šetření Nejvyššího kontrolního úřadu ve věci Dostihového závodíště Praha, státního podniku, žalobci ke svému nároku předložili zpracované znalecké posudky, na základě kterých byly řádně ~~oceněny~~ jejich nároky dle § 28a zákona o půdě, kdy u a) žalobce činí jeho restituční nárok částku _____ a u b) žalobce celkem částku _____ Kč, rodina restituentů byla perzekuována komunistickým režimem, b) žalobce utrpěl v průběhu restitučního řízení cévní mozkovou příhodu a je trvale zdravotně postižen, b) žalobce je ve vážném zdravotním stavu a dosáhl již věku 75 let, kdy doposud jeho uplatněné nároky nebyly řádně vypořádány, žalovaná není schopna vypořádat řádně restituční nároky, současný stav způsobuje žalobcům další křivdy, žalobci přes řádná uplatnění doposud nedosáhli řádné satisfakce, žalovaná postupuje v rozporu s účelem restitučních předpisů, žalobci poukázali na skutečnost, že se domáhají vydání konkrétního náhradního pozemku, který doposud nebyl zahrnut do veřejné nabídky s ohledem na ustálenou soudní rozhodovací praxi a rozhodnutí Ústavního soudu, postup žalované znemožňuje převod náhradních pozemků žalobcům jako osobám oprávněným, žalobci uplatňují nárok na náhradní pozemek s tím, že se konkrétně jedná o parcelu číslo 4989 v katastrálním území Břežany u Znojma, u tohoto pozemku neexistují žádná práva třetích osob na nárokový převod, která by bránila převodu parcely, žalobci nechali zpracovat znalecký posudek zapsaným znaleckým ústavem, ze znaleckého posudku vyplývá, že hodnota požadovaného náhradního pozemku je nižší než hodnota restitučních nároků žalobců, proto žalobci požadují rozhodnutí soudu. Žalobci v průběhu řízení poukázali na skutečnost, že ke dni rozhodnutí podepsaného soudu žádné ze soudních rozhodnutí, které bylo vydáno, nenabýlo právní moci a doposud nedošlo k řádnému vypořádání jejich nároků.
4. Žalovaná uplatněný nárok žalobců neuznala, uvedla, že je nutné postavit najisto, zda byla splněna podmínka svévole či liknavosti ve vztahu k žalobcům, tyto podmínky podle žalované splněny nebyly, podle judikatury lze liknavost nebo svévoli spatřovat v takovém přístupu, který by bezdůvodně a protizákonným způsobem oddaloval možnost uspokojení restitučního nároku konkrétního restituenta, v daném případě by se muselo jednat o určitou neaktivitu nebo zdánlivou aktivitu na straně žalované, liknavost může mít nadále podobu nedostatku veřejných nabídek neschopných uspokojit nároky oprávněné osoby, prvek svévole se může projevat např. odmítnutím podpisu smlouvy, porušením zákonem stanoveného postupu nebo trvání na nutné účasti oprávněných osob ve veřejných nabídkách, v daném případě žalovaná vůči žalobcům takto nepostupovala, žalobci nebyli diskriminováni, žalovaná postupovala podle zákona, ve veřejných nabídkách nabízela po celou dobu dostatek vhodných pozemků k uspokojení tvrzených restitučních nároků žalobců, žalobci naopak se sami přihlásili pouze do dvou veřejných nabídek, podle názoru žalované tak neposkytli dostatečnou součinnost bez ohledu na jejich výši. Žalovaná namítla, že v předmětném období byly v Praze a Středočeském kraji v nabídkách celkem pozemky v hodnotě 988 826 598,80 Kč, žalobci se přihlásili pouze do dvou veřejných nabídek, původní oprávněná osoba _____ se nepřihlásil vůbec. Zásadní otázkou v daném případě je otázka hodnoty nároků žalobců, žalovaná uvedla, že z rozhodnutí č.j. PÚ 1841/92/1 ze dne 14. 11. 2014 plyne, že a) žalobce je držitelem nároku ve výši _____ Kč, u b) žalobce částka _____ Kč, z rozhodnutí č.j. PÚ 1841/92/3 je výše nároku u a) žalobce _____ Kč a u b) žalobce částka _____ Kč, dle rozhodnutí č.j. PÚ 1841/92 ze dne 31. 3. 2005 vnlývá nárok žalobců ve výši 0 Kč, celková hodnota restitučního nároku a) žalobce tak činí _____ Kč a u b) žalobce částka _____ Kč, doposud s ohledem na zcela odlišná stanoviska není najisto postavená skutečná celková výše nároků obou žalobců. K žádosti žalobců nebyla doložena žádná další dokumentace, která by vyvracela řádné ocenění restitučních nároků žalobců, smyslem a účelem zákona o půdě je zmírnění následků některých majetkových křivd,

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Baucrová.

nikoliv veškerých, jednou ze základních sporných skutečností mezi účastníky je ocenění původních restitučních nároků, ocenění upravuje § 28a, který stanovuje postup při ocenění pozemků, žalovaná odmítla, že by v daném případě původně odňaté pozemky byly stavebními pozemky, důležité a podstatné je správné ocenění nevydaných pozemků a pozemků žalobci požadovaných, žalovaná nesouhlasila se závěry znaleckých posudků, vypracovaných znaleckým ústavem PROSCON, s.r.o., podle žalované není pro charakter odňatých pozemků rozhodující účel odnětí, ale splnění podmínek stanovených právním předpisem, s ohledem na právní úpravu je operováno ve znaleckém posudku s tím, že se jednalo o součást uzavřeného a samostatného areálu v Chuchli a o funkční celek, podle názoru žalované tato argumentace je nesprávná, pokud došlo k odnětí půdy vlastníkům zemědělského majetku, byť pro jiný účel než nakonec byl zrealizován, pak došlo k odnětí zemědělských pozemků a nikoliv pozemků stavebních. Žalobci uplatnili nárok na převod pozemků v.k.ú. Břežany u Znojma, nárokováný pozemek je zatížen existencí nájemního vztahu založeného nájemní smlouvou s obcí Břežany. Podle žalované žalobci neprokázali, že předmětný pozemek je pozemkem, který tvoří zemědělský půdní fond, žalovaná prozatím nedisponuje komplexními informacemi ohledně žalobou dotčených pozemků a vyhradila si právo k jejich doplnění.

5. V následných doplňujících vyjádřeních žalobci odkázali na podanou žalobu a konstantní judikaturu, odkázali na svůj dosavadní postup, kdy řádně prokazovali splnění veškerých zákonných nároků, vyjádřili se k účelu odkupu pozemků s odkazem na jednotlivé uzavřené kupní smlouvy, trvali na tom, že žalovaná postupovala líknavě a dopouštěla se porušování příslušných ustanovení zákona o půdě. K požadovanému pozemku pak žalobci uvedli, že s ohledem na skutečnost, že do nabytí účinnosti zákona číslo 185/2016 Sb. nebyly jejich restituční kauzy soudy pravomocně rozhodnuty a vypořádány, nemají jinou možnost, než uplatňovat své nároky soudní cestou.
6. Žalovaná k doplnění charakteru nevydaných pozemků uvedla, že žalobci doposud neprokázali charakter nevydaných pozemků, předložili pouze obecné závěry, pokud na pozemcích byly zřízeny stavby příslušenství závodistiště, nemusejí takové objekty být bez dalšího stavbami, může se jednat i o stavby dočasné, žalovaná poukázala na postup při oceňování nevydaných pozemků, cílem žalované je řádné ocenění nevydaných pozemků odpovídající skutečnému stavu v době jejich přechodu na stát, kdy žalovaná žalobcům podle jejího názoru přiznává za některé pozemky větší restituční nárok než jaký jim přísluší dle znaleckého ocenění, žalovaná žádala zamítnutí žaloby v celém rozsahu s tím, že k charakteru předmětného pozemku v.k.ú. Břežany uvedla, že na předmětný pozemek v.k.ú. Břežany u Znojma je zpracován privatizační projekt a podle jejího názoru se jedná o pozemek nevydatelný.
7. Po provedeném řízení a na základě výsledků provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba byla v daném případě podána důvodně.
8. Z předložených a provedených listinných důkazů soud dospěl k tomuto skutkovému závěru. Z rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 24. 9. 1957 bylo prokázáno, že pozemky číslo 771, 798, 815, 843, 845 a 851 byly na základě vydaného rozhodnutí vyvlastněny ve prospěch Československého státu – Státního závodistiště v Praze, vyvlastnění bylo provedeno za účelem uskutečnění jednotného hospodářského plánu, neboť pozemky byly již desítky let pojaty do areálu závodistiště, jehož další výstava byla zahrnuta do výhledového plánu druhé pětiletky, vyvlastnění bylo provedeno pro účely provozu a další výstavby plochy Státního závodistiště ve Velké Chuchli. Z předložených kupních smluv bylo prokázáno, že v 70. letech právní předchůdce žalobce spolu s ostatními spoluvlastníky prodali pozemky, popřípadě jejich části, konkrétně číslo 565, 652, 688, 865, 876, 879, 906, 918 a 922 v katastrálním území Velká Chuchle, Československému socialistickému státu – Výstavbě hlavního města Prahy, za účelem různé výstavby, dále pozemky, případně jejich

zbývající části číslo 652, 688, 865, 876, 906, 918 a 922 Krajskému investorskému silničnímu středisku Středočeského krajského národního výboru v Praze 5 za účelem výstavby silnice, a dále pozemky číslo 917 a 922 Státnímu rybářství za účelem výstavby sádek a rekreační zóny.

9. Z rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 31. 3. 2005, č.j. PÚ 1841/92 bylo prokázáno, že správní orgán rozhodl tak, že právní předchůdce žalobce , narozený není spoluvlastníkem podílu ideální 1/3 na pozemcích číslo 771, 798, 815, 843, 845 a 851, vše v katastrálním území Velká Chuchle, tyto pozemky nelze vydat a oprávněným osobám za ně přísluší náhrada dle § 11 odstavec 2, § 17, případně § 16 zákona o půdě. V odůvodnění rozhodnutí se konstatuje, že pozemky přešly rozhodnutím o vyvlastnění na stát ve prospěch vyvlastnítele Státního závodiště v Praze a protože se nezachovaly žádné dokumenty dokládající splnění podmínky pro vyvlastnění, je naplněn restituční titul dle § 6 odstavec 1 písmeno r) zákona o půdě, a současně nebyly dohledány dokumenty o vyplacení náhrady za vyvlastnění, z polohy pozemku v areálu je zřejmé, že všechny vyvlastněné pozemky byly ve větší či menší míře dotčeny stávajícím zařízením závodiště, deklarovaným účelem vyvlastnění bylo plnění jednotného hospodářského plánu a další výstavby areálu a vyvlastňované pozemky byly již po desítky let pojaty do areálu závodiště, podle vydaného rozhodnutí pozemky nelze oprávněným osobám vydat pro překážku dle § 11 odstavec 1 písmeno e) zákona o půdě, tedy že na pozemcích se nachází areál dostihového závodiště. Usnesením Okresního soudu v Nymburce č.j. 24 D 852/2008-60 a) žalobce jako závětní dědic po zůstaviteli nabyl nárok vůči České republice na bezplatné poskytnutí jiných pozemků z vlastnictví státu za pozemky, které nelze vydat podle zákona o půdě na náhradu podle tohoto zákona vzniklého na základě rozhodnutí Pozemkového úřadu.
10. Žalobci předloženými správními rozhodnutími prokázali a žalovaná v průběhu řízení nezpochybnila, že jsou oprávněnými osobami k uplatnění restitučních nároků, konkrétně na základě rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu, č.j. PÚ 1841/92/1 ze dne 14. 11. 2014 a rozhodnutím tohoto úřadu ze dne 6. 1. 2015, č.j. PÚ 1841/92/3, z těchto rozhodnutí bylo prokázáno, že b) žalobce měl spoluvlastnický podíl 1/3 na pozemcích číslo 771, 798, 815, 843, 845 a 851 a na pozemcích číslo 652, 688, 865, 876, 906, 918 a 922 podle Pozemkového katastru v katastrálním území Velká Chuchle, a na pozemcích číslo 917, 918 a 922 dle Pozemkového katastru v katastrálním území Lahovice. Shodný spoluvlastnický podíl měl i právní předchůdce a) žalobce, a) žalobce jako jeho dědic získal podíl 14/216. Z rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1841/92 ze dne 31. 3. 2005 bylo prokázáno, že pozemky číslo 771, 798, 815, 843, 845 a 851 podle Pozemkového katastru v katastrálním území Velká Chuchle přešly na stát rozhodnutím z 24. 9. 1957 ve prospěch Státního závodiště v Praze, vyvlastněné pozemky byly nově zaměřeny a rozděleny s ohledem na jejich skutečné využití, nově vzniklo 16 parcel, z nichž 9 bylo vyčleněno pro hlediště, pokladny, stáje a závodní dráhu, všechny pozemky v areálu byly v době vyvlastnění dlouhodobě dotčeny stávajícím zařízením závodiště, parcela číslo 815 i výstavbou hospodářské části. Žalobci doložili a žalovaná potvrdila, že ocenila jejich nároky nesprávně iako zemědělskou půdu, u b) žalobce částkou KČ a u b) žalobce částkou KČ. Žalobci předloženou korespondencí prokázali, že opakovaně požadovali po žalované přecenění jejich nároků, z odpovědí žalované z 29. 7., 7. 7. a 30. 6. 2015 byly jejich návrhy opakovaně zamítnuty. Žalobci pro účely řízení doložili výši neuspokojených restitučních nároků znaleckými posudky, které si nechali vypracovat. Ze znaleckého posudku číslo 2358/234/2017, zpracovaného dne 15. 11. 2017 jako Dodatek č. 1 ke znaleckému posudku číslo 2126/2/2017, bylo prokázáno, že znalecký ústav PROSCON, s.r.o. stanovil hodnotu nevydaných pozemků podle původního rozhodnutí č.j. PÚ 1841/92 v k.ú. Chuchle částkou KČ, pozemky podle rozhodnutí č.j. PÚ 1841/92/1 v k.ú. Lahovice a v k.ú. Velká Chuchle částkou KČ a dle rozhodnutí č.j. PÚ 1841/92/3 částkou KČ, celková cena pozemků v k.ú. Velká Chuchle a k.ú. Lahovice

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Bauerová.

byla stanovena při zohlednění jejich stavu k datu jejich odnětí státem částkou KČ, a to podle cenového předpisu platného ke dni 24. 6. 1991 a podle stavu předmětu posouzení k datu jejich odnětí státem. Ze znaleckého posudku téhož znaleckého ústavu číslo 2271/147/2017 ze dne 31. 7. 2017 bylo prokázáno, že zadavatelem znaleckého posudku byl a) žalobce a předmětem ocenění byl pozemek parcela číslo 4989 v k.ú. Břežany u Znojma, ze znaleckého posudku bylo prokázáno, že předmětný pozemek má výměru 72 898 m², jedná se o vodní plochu – rybník, a cena platná k datu ocenění 24. 6. 1991 při zohlednění jeho stavu k datu účinnosti zákona o půdě činila 218 694 Kč. Ze znaleckého posudku číslo 4766-16/2017 ze dne 6. 3. 2017, který předložila žalovaná a jeho zadavatelem byl Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Jihomoravský kraj, soudního znalce Ing. Jaromíra Novotného, bylo prokázáno, že znalec provedl ocenění pozemku parcela číslo 4989, ve znaleckém posudku uvedl, že oceňovaný pozemek se nachází na severozápadním okraji obce Břežany mimo zastavěné území, asi 200 m od obytné zástavby, jedná se o vodní plochu užívanou jako rybník, pozemek je nepravidelného tvaru a na jeho části se vyskytuje lesní, listnatý porost. Znalec stanovil cenu pozemku částkou 218 694 Kč. K předmětnému pozemku žalovaná předložila přehled k vedenému soudnímu řízení u podepsaného soudu, ve kterém uvedla po prověření předmětného pozemku, že nebylo uplatněno právo podle zákona o církevních restitucích, předmětný pozemek není určený územním plánem nebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami, není určen pro výstavbu polních cest, nejedná se o majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu, nejedná se o zemědělský pozemek ve vojenském újezdu, nejedná se o pozemek v národní přírodní památce a rezervacích, netvoří rezervu státních pozemků, není uplatněno právo na nárokový převod třetí osobou, pozemek nebyl zařazen do probíhající veřejné nabídky, neprobíhá souběžně jiné soudní řízení a pozemek nesplňuje podmínky pro zařazení do veřejné nabídky pro oprávněné osoby, u pozemku je evidován Privatizační projekt číslo 86078.

11. Z vyřízení žádosti ze dne 3. 3. 2017 Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj, bylo prokázáno, že žádný z návrhu na vydání zemědělských nemovitostí, které byly doručeny příslušnému Pozemkovému úřadu, se nedotýká předmětného pozemku, není tedy dotčen uplatněním nároku podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými organizacemi. Ze zprávy Státního pozemkového úřadu ze dne 3. 3. 2017 bylo prokázáno, že předmětný pozemek je zařazen do privatizačního projektu, jedná se o přímý prodej rybníka Břežany, privatizační projekt byl předán na Odbor řízení správy nemovitostí Praha a byla provedena jeho aktualizace, podle současného stavu byl privatizační projekt předložen Ministerstvu financí 26. 9. 2016. Ze zprávy Státního pozemkového úřadu ze dne 6. 3. 2017 bylo prokázáno, že předmětný pozemek byl konfiskován podle dekretu č. 12/45 Sb., není vyloučen z převodu, není vyloučen dle zákona o půdě, nejedná se o církevní majetek, na pozemek je zpracován privatizační projekt, na pozemku je rybník, je pronajat nájemní smlouvou pro nezemědělské účely obci Břežany, ocenění pozemku prozatím nebylo zpracováno.
12. Z předložených žádostí klientů do veřejných nabídek pozemků a přehled úspěšnosti podaných žádostí bylo prokázáno, že a) žalobce opakovaně podal žádosti do veřejných nabídek pozemků, konkrétně žádosti dne 6. 10. 2015, 19. 10. 2016, 28. 3. 2017, jeho nároky nebyly vypořádány, v jednom případě se nezúčastnil výzvy, ve dvou případech je uveden nedostatek nároků a v jednom případě smlouva neuzavřena – odmítnuto protistranou, b) žalobce se účastnil veřejných nabídek a podal žádosti ve dnech 6. 10. 2015, 19. 10. 2016, 28. 3. a 29. 3. 2017, ani v jednom z případů nebyla restituční smlouva uzavřena.
13. V průběhu řízení byly soudu předloženy obsahy nabídek náhradních pozemků žalované v jednotlivých krajích za období od roku 1998 do roku 2017, z těchto bylo zjištěno, jaký byl rozsah pozemků, které žalovaná nabízela ve veřejných nabídkách v daném období. V průběhu řízení dále žalobci soudu předložili rozsudek Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, č.j.

3 C 53/2017-545 ze dne 7. 8. 2017, rozsudek téhož soudu ze dne 1. 12. 2017, č.j. 6 C 136/2017-327, rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9, č.j. 14 C 166/2017-201 ze dne 28. 11. 2017 a rozsudek Okresního soudu Praha – východ, č.j. 3 C 48/2017-225 ze dne 13. 9. 2017, těmito rozsudky bylo prokázáno, že ve všech případech soudy vyhověly žalobám žalobců na nahrazení projevu vůle proti žalované, dle prohlášení žalobců ke dni rozhodnutí podepsaného soudu žádný z rozsudků nenabyl právní moci. Soud má za prokázáno, že ke dni rozhodnutí soudu nebyly řádně vypořádány restituční nároky žalobců uplatněné v tomto řízení.

14. Dle § 11a odstavec 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odstavec 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
15. Podle § 14 odstavec 1 zákona o půdě je stanoveno, že oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který podle tohoto zákona se nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.
16. Podle § 16 odstavec 1 zákona o půdě, za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout oprávněné osobě jiné pozemky, poskytne stát finanční náhradu podle zvláštních předpisů (vyhláška č. 182/1988 Sb.).
17. Podle § 11a odstavec 2 zákona o půdě veřejné nabídky sestavuje pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace. Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
18. Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb.
19. Podle § 6 zákona číslo 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu (dále jen „zákon o SPÚ“), podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět

a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto,

b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků převáděných podle § 3 odst. 4, § 7 nebo § 10 odst. 1 zemědělských pozemků již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování,

c) zemědělské pozemky určené podle schváleného návrhu pozemkové úpravy pro výstavbu polních cest a na provedení technických, vodohospodářských a ekologických opatření,

- d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu,
- e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech,
- f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a v prvních a druhých zónách národních parků,
- g) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b) s výjimkou nakládání podle § 3 odst. 4.

20. Žalobci uplatnili a soud po právní stránce posoudil uplatněné nároky podle zákona číslo 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému pozemku (zákon o půdě). Dle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, důvodnost žaloby na uložení povinnosti Pozemkového fondu ČR, uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu konkrétních náhradních pozemků podle § 11 odstavec 2 zákona o půdě, není třeba při liknavém postupu fondu vázat na podmínku předchozího zahrnutí těchto pozemků do veřejné nabídky. Z provedeného dokazování má soud za prokázáno, že v případě uplatněného nároku žalovaná postupovala liknavě, povinností žalované podle konstantní judikatury je ve veřejných nabídkách nabízet adekvátní pozemky, aby nedocházelo ke zbytečným průtahům a k takovému postupu, který by byl možné označit za liknavý či dokonce svévolný. Žalovaný je povinen převádět náhradní pozemky a struktura nabídky musí být takových parametrů, aby byla náhrada poskytnuta v co nejkratší době a pokud možno nejširšímu okruhu oprávněných osob. Žalovaná nesmí upřednostnit ani některou ze skupin oprávněných subjektů, nemůže upřednostňovat úplatné převody pozemků na jiné osoby (Nález Ústavního soudu ze dne 4. 3. 2004, sp. zn. III. ÚS 495/02). V daném případě je nepochybné, že žalobci od roku 1992 řádně uplatňují své restituční nároky, v případě a) žalobce pak jeho právní předchůdce, správní řízení v daném případě trvalo nepochybně extrémní dobu 22 let, žalobce se mohl účastnit veřejných nabídek až po skončení řízení. Žalobci v projednávané věci se nemohli domoci žádné relevantní náhrady za pozemky a jejich restituční nárok nebyl ani částečně uspokojen, a to ani ke dni rozhodnutí podepsaného soudu, liknavý a svévolný postup žalované soud spatřuje v neúměrné délce správního řízení, v nesprávném a nepřiměřeném ocenění restitučních nároků žalobců a odmítání řádného ocenění, zvýhodňování úplatných převodů pozemků na třetí osoby, žalovaná v průběhu řízení neprojevila ani sebemenší snahu o jakékoliv řešení uplatněného nároku žalobců, žalovaná nepochybně postupovala vůči žalobcům liknavě a svévolně. Tomuto závěru nasvědčuje i postup žalované v průběhu řízení, kdy nejprve byla podána zcela nedůvodná námitka místní nepříslušnosti podepsaného soudu, ač v minulosti v dalších řízeních byla otázka místní příslušnosti postavena najisto, a dále podáním bezdůvodného návrhu na přikázání věci jinému soudu. Soud tedy dospěl k závěru, že v daném případě liknavý a svévolný postup žalované umožňuje aplikaci rozsudku Nejvyššího soudu, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, kdy důvodnost žaloby na uložení povinnosti není třeba vázat na podmínku předchozího zahrnutí těchto pozemků do veřejné nabídky. Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu je třeba za předmětné pozemky poskytnout osobě oprávněné náhradu jako za pozemky určené pro stavbu, byť byly v době převodu na stát v evidenci nemovitostí vedeny jako zemědělské či jiné (např. rozsudek ze 7. 10. 2010, sp. zn. 28 Cdo 1974/2010, rozsudek ze dne 17. 3. 2014, sp. zn. 28 Cdo 4237/2013, usnesení ze dne 9. 10. 2013, sp. zn. 28 Cdo 1816/2013), Nejvyšší soud přitom vychází z výkladových pravidel, podle Nálezu Ústavního soudu ze dne 14. 7. 2004, sp. zn. IV. ÚS 176/03. Žalovaná nepochybně nesprávně ocenila restituční nárok žalobců, z rozhodnutí o vyvlastnění a z předložených kupních smluv jednoznačně vyplývá, že pozemky byly odňaty a převedeny na stát za účelem další výstavby, sádek v k.ú. Lahovice nebo jezdeckého areálu v k.ú. Velká Chuchle, pozemky byly následně skutečně zastavěny, a tomuto závěru také svědčí předložené znalecké posudky, žalovaná ani v průběhu tohoto soudního řízení nebyla řádně ocenění pozemků schopna

zajistit, přecenění pozemků vyplývalo z územního rozhodnutí NV Praha o umístění sádek ze dne 10. 7. 1972, předchůdce žalované ve svém rozhodnutí č.j. PÚ 1841/92/1 konstatoval, že pozemky jsou zastavěny stavbou sádek. Stavební charakter ostatních pozemků vyplývá z rozhodnutí Odboru pro výstavbu Rady Krajského národního výboru v Praze ze dne 6. 5. 1997 i ze samotného rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 24. 9. 1957. Z provedených listinných důkazů bylo prokázáno, že v době, kdy byly nevydané pozemky převáděny na stát, byly v evidenci nemovitostí vedeny po formální stránce různými označeními, ale fakticky se jednalo o pozemky určené na základě vydaných rozhodnutí, územních plánů i obsahu jednotlivých kupních smluv k výstavbě konkrétních staveb. Žalobcům jako osobám oprávněným je třeba poskytnout náhradu jako za pozemky určené pro stavbu. Soud tedy vyšel z předložených znaleckých posudků žalobců s tím, že hodnota restitučních nároků žalobců je podstatně vyšší, než jak byla určena žalovanou, z předložených znaleckých posudků je nepochybné, že znalecký ústav vysvětlil, z jakých podkladů při vyhodnocování nároků žalobců vyšel, svoje zjištění, použité metody a závěry podrobně a logicky vysvětlil. V případě předmětného pozemku nebyla shledána žádná překážka převodu ve smyslu ustanovení § 6 odstavec 1 zákona o půdě, v daném případě žalobci uplatnili nárok na převedení pozemků v k.ú. Břežany u Znojma, v případě tohoto pozemku se nejednalo o zemědělské pozemky nebo jeho části určené k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury, nejednalo se o pozemky ve vojenských újezdech, v národních přírodních památkách, přírodních rezervacích, pozemek tvořící rezervu státních pozemků, žalovaná namítala, že na předmětný pozemek je zpracován privatizační projekt, ke dni rozhodnutí soudu však nebyla privatizace dokončena, žádná jiná z tvrzených překážek prokázána nebyla. Zcela účelová pak byla námitka částečné zastavěnosti předmětného pozemku, když z předloženého znaleckého posudku žalobců i žalované bylo nepochybně prokázáno, že se jedná o vodní plochu, kde na části pozemku se nachází lesní porost. S ohledem na uvedené skutečnosti tedy soud žalobě vyhověl a nahradil za žalovanou projev vůle směřující k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemků každému z žalobců ½.

21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odstavec 1 o.s.ř. tak, že úspěšným žalobcům byla přiznána plná náhrada nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Na nákladech řízení byla přiznána částka 44 609,40 Kč, což je odměna advokáta ve věci, kdy je žalováno nahrazení projevu vůle dle § 7, bod 5 advokátního tarifu, žalobcům byla přiznána odměna za 1 úkon právní služby ve výši 2 500 Kč s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4200/2016, odměna byla přiznána za 7,5 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, podání návrhu na vydání předběžného opatření, odvolání proti usnesení okresního soudu, vyjádření k delegaci sporu, písemné vyjádření z 13. 6. 2017 a účast na nařízených jednáních soudu ve dnech 27. 11. 2017 a 22. 1. 2018), náhrada hotových výdajů advokáta za 8 úkonů právní služby po 300 Kč, náhrada za ztrátu času stráveného na cestách ze sídla advokáta k procesnímu soudu a zpět, tedy za cesty Praha – Znojmo za celkem 20 půlhodin po 100 Kč, částka 2 000 Kč, náhrada cestovních výdajů za 2 cesty k procesnímu soudu na nařízená ústní jednání, tedy cestovné 2x 400 Kč osobním motorovým vozidlem Škoda Fabia, při doložené průměrné spotřebě 6,26 l benzínu Natural 95/100 km podle vyhláskové ceny pohonných hmot, na nákladech cestovních výdajů byla přiznána paušální náhrada ve výši 3 120 Kč (800 x 3,90 Kč) a za spotřebované pohonné hmoty částka 1 477,40 Kč, zástupce žalobců doložil, že je registrovaným plátcem daně z přidané hodnoty, proto z přiznané odměny a náhrad byla přiznána i 21% DPH ze základu 23 150 Kč částka 4 862 Kč. S ohledem na zpochybnění ocenění nároku žalobci zpracovali znalecké posudky na ocenění pozemků a doložili celkové vyúčtované a zaplacené znalečné znaleckému ústavu PROSCON, s.r.o. ve výši 12 000 Kč, proto soud tento náklad přiznal v rámci odůvodněných nákladů soudního řízení. Náklady řízení je žalovaná povinna zaplatit k rukám právního zástupce žalobců (§ 149 odstavec 1 o.s.ř.) do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu ve Znojmě. Nesplní-li povinná dobrovolně povinnosti uložené rozsudkem, lze se domáhat výkonu rozhodnutí.

Znojmo 29. ledna 2018

Mgr. Lenka Krčálová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Bauerová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 03.05.2018, ve výroku III. právní moci dne 03.05.2018 a je vykonatelné dne 08.05.2018. Připojení doložky provedla Radka Bauerová dne 11.06.2019.

Doložka konverze na žádost do dokumentu v listinné podobě

Tento dokument v listinné podobě, který vznikl pod pořadovým číslem **120032221-249022-190628081803** převedením z dokumentu obsaženého v datové zprávě, skládajícího se z 13 listů, se shoduje s obsahem dokumentu, jehož převedením vznikl.

Autorizovanou konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.

Vstupní dokument obsažený v datové zprávě byl podepsán kvalifikovaným elektronickým podpisem a platnost kvalifikovaného elektronického podpisu byla ověřena dne 28.06.2019 v 08:17:22. Kvalifikovaný elektronický podpis byl shledán platným (dokument nebyl změněn) a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu pro elektronický podpis bylo provedeno vůči zveřejněnému seznamu zneplatněných certifikátů vydanému k datu 28.06.2019 05:20:09. Údaje o kvalifikovaném elektronickém podpisu: číslo kvalifikovaného certifikátu pro elektronický podpis **38 29 40**, kvalifikovaný certifikát pro elektronický podpis byl vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru **PostSignum Qualified CA 2, Česká pošta, s.p. [IČ 47114983]** pro podepisující osobu **Radka Bauerová, zapisovatelka, Okresní soud ve Znojmě, 169, Okresní soud ve Znojmě [IČ 00025178]**. Uznávaný elektronický podpis byl označen platným kvalifikovaným časovým razítkem nebo kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem vydaným kvalifikovaným poskytovatelem. Platnost časového razítka byla ověřena dne 28.06.2019 v 08:17:22. Údaje o časovém razítku: datum a čas **11.06.2019 11:40:22**, číslo kvalifikovaného certifikátu pro časové razítko **27 B3 99 2E**, časové razítko bylo vydáno kvalifikovaným poskytovatelem **ACAeID3 - Root Certificate, eIdentity a.s.**

Vystavil: **Kindlová Ilona, Mgr., advokátka**
Pracoviště: **Kindlová Ilona, Mgr., advokátka**
V Praze dne **28.06.2019**

Jméno, příjmení a podpis osoby, která autorizovanou konverzi dokumentu provedla:
ILONA KINDLOVÁ

Otisk předního razítka:
Mgr. Ilona Kindlová
advokát

ev.č. u České advokátní komory 10217
Hvězda 106218/140 00 Praha 4
IČ: 71331395

120032221-249022-190628081803

Poznámka:

Kontrolu této doložky lze provést v centrální evidenci doložek přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky>.

VÝSTUP VZNIKLÝ PŘEVEDENÍM PÍSEMNOSTI V LISTINNÉ PODOBĚ DO ELEKTRONICKÉ PODOBY

Identifikace: 118160986011

Výstup doslovně souhlasí s listinou uloženou ve sbírce listin katastru

Vyhotoveno dne: 12.08.2019

Vyhotovil: Český úřad zeměměřický a katastrální - SCD

Vyhotoveno bezúplatně dálkovým přístupem pro účel: Správa majetku, č.j.: 7c45/2017 pro Státní pozemkový úřad